

Abstrakt

Cílem této práce je představit problematiku vysílání pracovníků v rámci EU v kontextu svobody poskytování služeb. Autorka se komplexně a chronologicky zabývá stávajícím právním rámcem, přičemž zohledňuje i motivy a politické tlaky v pozadí stěžejních změn. Pozornost je věnována především příslušným ustanovením Smluv, judikatuře a jejímu vývoji, stěžejním předpisům sekundárního práva a jejich vztahu k jiným aktům, které s tématem souvisejí. Autorka posuzuje klíčová ustanovení, jejich praktický dopad a nedostatky. Tématem se však zabývá i z pohledu *de lege ferenda*, a to představením probíhající revize a zvážení jiných případných změn.

Práce poukazuje na komplexnost a politickou citlivost problematiky, což je zapříčiněno střetem protichůdných zájmů jednotlivých členských států a jiných zúčastněných aktérů, a sice konfliktem mezi svobodou poskytování služeb a ochranou vysílaných pracovníků. Z tohoto důvodu nelze problematiku vysílání pracovníků zcela oddělit od politického dění a protichůdné zájmy je potřeba neustále vyvažovat. Vysílání pracovníků je jedním z aspektů vnitřního trhu, které poukazují na přetrvávající rozdíly mezi členskými státy a neochotu nalézt všestranně přijatelné řešení. Současně svědčí o tom, že přes snahu odstranit překážky na vnitřním trhu jisté bariéry nadále přetrvávají.

Přestože je primárním cílem této práce představit fenomén vysílání pracovníků z právního pohledu, pozornost je věnována i některým praktickým aspektům. Autorka se zaměřuje na nejčastější druhy obcházení pravidel v praxi a na některé praktické problémy. S pomocí statistik rovněž poukazuje na vzrůstající význam vysílání pracovníků v praxi.

Cílem práce je umožnit komplexní porozumění stávající právní úpravy, ale současně upozornit na některé praktické výzvy a zamyslet se nad možným vývojem v budoucnu.